

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7C/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213482
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Lamprechtová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1312213482.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III. v Bratislave rozhodol v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Lamprechtovou v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave Pribinova 25, zastúpená : Dr. Fridrich Paľko, s.r.o. , IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave Grösslingova 4, proti odporcovi : Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu škody podľa zák. č. 514/2013 Z.z. a o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol :

Súd návrhy, pôvodne vedené pod č.k. 7C 96/2012, 7C 97/2012, 6C 98/2012, 7C 98/2012, 7C 99/2012, 7C 100/2012 a spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 7C 96/2012 zamieta.
Súd nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

odôvodnenie :

Návrhmi, podanými na súd 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vydania medzitýmneho rozsudku podľa § 152 ods. 2, veta druhá O.s.p., ktorým by súd určil, že odporca je zodpovedný za vznik škody navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote v exekučných konaniach, v návrhoch vyšpecifikovaných, vedených pre pohľadávky navrhovateľa, vzniklé nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úveroch jednotlivými dlžníkmi (povinnými)

- 1/ D. N., IČO: 43 665713 (zmluva o úvere č. 1130019)
- 2/ P. Š., Z. 22.05.1965 (zmluva o úvere č.1232489)
- 3/ J. C., narodená XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 1441033)
- 4/ P. A., IČO: 33809003 (zmluva o úvere č.1940313)
- 5/ T. B., narodená XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 4110117)
- 6/ V. A., narodená XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 1850209)

Navrhovateľ bez akýchkoľvek listinných dokladov (na súd podané len žaloby a plné moci k jednotlivým podaniam), navyše bez úplného označenia odporcu (sídlo, IČO) poukázal, že -

- v podaní 1/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 2084/2009, následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresnému súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia, o ktorom návrhu príslušný súd rozhodol až dňa 28.07.2009 a to tak, že žiadosti vyhovel, vydal poverenie o viac ako 5 mesiacov.

Navrhovateľ poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 a v tejto súvislosti na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora na poverenie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, ďalej poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 01.05.2010, mal za to, že predmetná vec

nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svoju komplexnosťou podstatný vplyv na čas, pričom navrhovateľ bol vystavený zbytočným prieťahom v konaní, spojených so zásahom do jeho výkonu práv ako poškodeného, pričom márnym uplynutím času bol vystavený rizikám ako je zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosť povinného, navrhovateľ mal za to, že neúčinnosť Okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučného súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutia ÚS SR a samotnú Ústavu SR, mal za to, že nič nebránilo tomu, aby nedošlo k prieťahom a rozhodnutie bolo vydané včas. V dôsledku uvedeného sa domáhal

- vydania medzitémneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu, nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia pre súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote
- uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 125 € titulom majetkovej škody
- a sumu 275 € titulom nemajetkovej ujmy,
- ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Uvedené nároky odôvodnil :

- 1/ vznik majetkovej škody, konkrétne vo výške 70 € - ako náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, ďalej vo výške 40 € - na udržiavanie a správu informačného systému, ďalej vo výške 15 € - na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje, poštovné, telekomunikačné výdaje a pod..

- 2/ nemajetkovú ujmu v peniazoch vyčíslil na sumu 275 €, ktorú sumu považoval za primeranú za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, za stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaným zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci, za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky atď..., ktorý výpočet navrhovateľ špecifikoval alikvotným pomerom 55 € za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu podľa doktríny Ústavného súdu teda 660 € za rok deleno 12 mesiacov = 55 € á mesiac, pričom exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 150 dní.

- v podaní 2/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. EX 12147/2008, následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresného súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia, o ktorom návrhu príslušný súd rozhodol až dňa 14.01.2009, čím sa súd omeškal o viac ako 6 mesiacov vydaním poverenia.

Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tak ako i predchádzajúci s tým, že došlo k prieťahom v konaní zo strany exekučného súdu z tých istých dôvodov ako zhora, v čoho dôsledku sa domáhal

- vydania medzitémneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu, vzniklú navrhovateľovi,
- uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 125 € titulom majetkovej škody a sumu 330 € titulom nemajetkovej ujmy,
- ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 184 dní.

- v podaní 3/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci č. EX 12812/2010, následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresného súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia, o ktorom návrhu príslušný súd rozhodol až dňa 30.11.2010 (správne 04.01.2012 - viď exekučný spi) a to tak, že žiadosti vyhovel, čím sa súd omeškal o viac ako 7 mesiacov.

Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tak ako i predchádzajúci s tým, že došlo k prieťahom v konaní zo strany exekučného súdu z tých istých dôvodov ako zhora, v čoho dôsledku sa domáhal

- vydania medzitémneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu, vzniklú navrhovateľovi,
- uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 125 € titulom majetkovej škody a sumu 385 € titulom nemajetkovej ujmy,
- ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 214 dní.

- v podaní 4/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 3588/2011, následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresného súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia, o ktorom návrhu príslušný súd rozhodol až dňa 26.10.2010 a to tak, že vydal poverenie, čím sa súd omeškal o viac ako 8 mesiacov.

Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tak ako i predchádzajúci s tým, že došlo k prieťahom v konaní zo strany exekučného súdu z tých istých dôvodov ako zhora, v čoho dôsledku sa domáhal

- vydania medzitýmneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu, vzniklú navrhovateľovi,
- uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 125 € titulom majetkovej škody
a sumu 440 € titulom nemajetkovej ujmy, ktoré nároky odôvodnil obdobne a to nečinnosťou príslušného súdu o viac ako 268 dní, namietal z totožných dôvodov predpojatosť Okresného súdu Bratislava III.

- ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

- v podaní 5/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 2597/2003, následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresného súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia, o ktorom návrhu príslušný súd rozhodol až dňa 24.04.2009 a to rozhodnutím o poverení, čím sa súd omeškal o viac ako 68 mesiacov.

Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tak ako i predchádzajúci s tým, že došlo k prieťahom v konaní zo strany exekučného súdu z tých istých dôvodov ako zhora, v čoho dôsledku sa domáhal

- vydania medzitýmneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu, vzniklú navrhovateľovi,
- uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 125 € - vyčíslenú ako u predchádzajúcich podaní titulom majetkovej škody
a sumu 3 740 € titulom nemajetkovej ujmy, ktorý nárok vyčísliť podľa zhora uvedenej doktríny ÚS SR (660 € : 12 mesiacov = 55 € / á mesiac)

- ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku,

Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 2 054 dní.

- v podaní 6/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 11345/2008, následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresného súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia, o ktorom návrhu príslušný súd rozhodol až dňa 15.01.2009 a to vydaním poverenia, čím sa súd omeškal o viac ako 6 mesiacov.

Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tak ako i predchádzajúce s tým, že došlo k prieťahom v konaní zo strany exekučného súdu z tých istých dôvodov ako zhora, v čoho dôsledku sa domáhal

- vydania medzitýmneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu, vzniklú navrhovateľovi,
- uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 125 € titulom majetkovej škody, ktorú odôvodnil ako zhora,
a sumu 330 € titulom nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodnil obdobne zhora uvedenou doktrínou,
- ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 184 dní.

Právny zástupca navrhovateľa vo všetkých návrhoch namietal predpojatosť zákonných sudcov Okresného súdu Bratislava III.

Napriek skutočnosti, že navrhovateľ podal žalobný návrh na Okresný súd Bratislava III upozornil na predpojatosť tohto súdu nakoľko tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojim konaním vyvolal skutočnosť, zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou, teda tento súd zapríčinil nelegálnym konaním

- nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane navrhovateľa, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, rozhodujúcim o tejto škode. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní vecí inému súdu, nakoľko sudcovia OS BA III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Jednotlivé návrhy boli odstúpené Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o uvedenom zo strany navrhovateľa, týmto námietkam nebolo vyhovené.

- uznesenie zo dňa 23.10.2012, č.k.14NcC 287/2012-15, právoplatné 28.03.2013

- uznesenie zo dňa 24.10.2012, č.k.14NcC 288/2012-15, právoplatné 28.03.2013

- uznesenie zo dňa 24.10.2012, č.k.2NcC 312/2012-16, právoplatné 30.04.2013 (vylúčenie len JUDr. Nadeždy Weissovej)
- uznesenie zo dňa 25.10.2012, č.k.9NcC 290/2012-15, právoplatné 28.03.2013
- uznesenie zo dňa 25.10.2012, č.k.9NcC 291/2012-15, právoplatné 28.03.2013
- uznesenie zo dňa 23.10.2012, č.k.14NcC 293/2012-15, právoplatné 28.03.2013.

Následne súd 1.stupňa spojil uznesením zo dňa 09.07.2013, č.k. 7C 96/2012-27 súdne konania vedené pod sp.zn. 7C 96/2012, 7C 97/2012, 6C 98/2012, 7C 98/2012, 7C 99/2012 a 7C 100/2012 na spoločné konanie, vedené pod č.k. 7C 96/2012 s poukazom na § 112 ods. 1 O.s.p., uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.07.2013.

Dňa 19.09.2013 formou e-mailu žiadal právny zástupca navrhovateľa o zrušenie termínu pojednávania a pripojil ústavú sťažnosť bližšie neidefinikovanú, súd vyhovel návrhu na prerušenie konania, čo Krajský súd v Bratislave zo dňa 22.01.2014, č.k. 5Co 21/2014 zmenil a návrh na prerušenie konania zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2014.

Dňa 30.04.2014 podal právny zástupca navrhovateľa e-mailom návrh na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej malo byť rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a nestranný súd, ktoré podanie nebolo v zákonnej forme doplnené (§ 420 ods. 1 OSP), teda súd naň neprihliadol. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti pre prípad, že by aj došlo k písomnému doplneniu e-mailu uznesenie ÚS SR z 23.09.2013, č.k. IV ÚS 596/2013-11, ktorým ÚS SR predmetnú ústavnú sťažnosť navrhovateľa spolu s inými odmietol pre nedostatok právomoci na prejednanie.

Odporca v písomných vyjadreniach k jednotlivým návrhom, spojených do spoločného konania sa vyjadril jednak k materiálnej škode paušalizovanej sumou 125 €, takisto k uplatneným nárokom nemajetkovej ujmy vo výške pomernej k času tvrdeného omeškania, vypočítanej zo základu 660 € / rok, ako i k alternatíve, poukázal, že všetky návrhy sú nedôvodné, žiadal ich zamietnuť poukazujúc na list Európskej komisie a článok v denníku SME zo dňa 16.07.2012. Odporca poukázal na zmatečnosť samotných podaní, ďalej nepriloženie žiadneho relevantného dôkazu na preukázanie existencie predmetných exekučných konaní, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy atď., mal za to, že navrhovateľ preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má niesť sám, takisto nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. V tejto súvislosti poukázal, že navrhovateľ namietal „nezákonné konanie“ v podobe oneskoreného rozhodnutia o návrhu na vydanie poverenia pre súdneho exekútora v jednotlivých zhora uvedených prípadoch, namietal „nesprávny úradný postup v podobe prietáhov“. Z uvedeného nie je jednoznačné, akým titulom si navrhovateľ uplatňoval náhradu škody. K samotným prietahom v konaní odporca poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR (č. k. III US 69/2011 - 25), teda skutočnosť, že navrhovateľ neuviedol, a to ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu - či využil možnosť sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi súdu, resp. možnosť ústavnej sťažnosti. V neposlednom rade poukázal, že Všeobecný súd nie je oprávnený v konaní o náhrade škody posudzovať prietahy v konaní súdu, táto právomoc prislúcha iba predsedovi súdu, alebo Ústavnému súdu SR. Odporca poukázal v súvislosti so zákonom č. 514/2003 Z.z. , že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z 23.04.2012 boli odporcovi doručené v totožný deň, pričom žalobné návrhy boli doručené súdu 27.09.2012, teda nie po uplynutí 6 mesačnej lehoty, teda ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Odporca ďalej poukázal, že navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie žiadosti, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežného prerokovania, preto odporca nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Odporca sa vyjadril aj k postupu súdu tak, že navrhovateľ doposiaľ nepredložil dôkazy potrebné na posúdenie otázky v súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu, dal však do pozornosti, že pri týchto hromadných žalobách zo strany navrhovateľa mohlo dôjsť v určitých prípadoch, že exekučný súd mohol o žiadosti navrhovateľa na vydanie poverenia rozhodnúť až po zákonnej 30 dňovej lehote od doručenia takéhoto návrhu, avšak v prípadoch, že exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok (§ 45 ods. 1 písm. c / zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní) mal za to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie. Uvedené sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania, odporca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08),

ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Ďalej dal do pozornosti, že 15 - dňová lehota na vydanie poverenia na exekúciu neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/, Exekučného poriadku, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, teda z uvedeného vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, čo sú tieto prípady. Ďalej odporca poukázal, že ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Odporca poukázal na dôvodovú správu exekučného poriadku, ďalej poukázal na judikatúru Ústavného súdu a samotný Exekučný poriadok. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa, že nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov, keď návrhy na vydanie poverenia súd zamietal, odporca poukázal na judikatúru (R NS ČR z 29.06.1999 sp. zn. 2 Cdo 129/97, R NS SR sp. zn. 4Cdo 24/2004 , uznesenie NS ČR z 25.08.2009 sp. zn. 25Cdo 1018/2007, z ktorých je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Odporca mal za to, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom v rámci opravného prostriedku, ktorá podmienka v týchto konkrétnych prípadoch nebola splnená. Takisto nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že súd prekročil rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu. A to s poukazom na ďalšiu judikatúru, kde vnútroštátny súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. V neposlednom rade vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 - dňovej lehoty od uplynutia od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a jeho nároky vo výške 125 € v tých- ktorých podaniach sú len hypotetické a to na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré súdu ani nepreukázal. Čo sa týka majetkovej škody vo výške vymáhanej istiny s príslušenstvom nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha, takisto nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žaloby o udelenie poverenia, nepreukázal nevyhnutnosť pohľadávky ním tvrdenej. V súvislosti s nárokmi navrhovateľa na nemajetkovú ujmu v peniazoch v pomernej výške k čiastke 660 € - podľa odporcu nemožno vychádzať z paušalizovanej sumy 660 €, ako spravodlivej satisfakcii za utrpéný zásah do základných práv, odporca poukázal na viacero náleзов Ústavného súdu SR, pričom navrhovateľ zjavne opomínal, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením, nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by mu mala byť poskytnutá náhrada v peniazoch. Navrhovateľ poukázal na odlišnosť vzniku nemajetkovej ujmy u právnických a fyzických osôb a v tejto súvislosti na platnú judikatúru (R NS ČR sp. zn. 3Cdo 675/2011). V neposlednom rade dal do pozornosti, že praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky. V závere mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v predmetných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, k vzniku či výške skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, čím neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (rozhodnutie o poverení exekútora po uplynutí 15-dňovej lehoty, a uplatnenou majetkovou či nemajetkovou ujmu, teda žiadal návrhy v celosti zamietnuť.

Navrhovateľ, ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie dňa 20.09.2013 a 07.05.2014 nedostavili, doručenie predvolania mali riadne vykázané. Právny zástupca navrhovateľa žiadal termín pojednávania na deň 20.9.2013 odročiť s poukazom na ústavnú sťažnosť a na deň 07.05.2014 sa nedostavil s poukazom na e-milové podanie ohľadom žiadosti o prerušenie konania. Právny zástupca odporcu sa ospravedlnil a žiadal pojednávať v neprítomnosti.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s jednotlivými podaniami, výpisom z Obchodného registra navrhovateľa, obsahom pripojených exekučných spisov, jednotlivými judikátmi a právnickou literatúrou, o ktorej sa zmienili sporové strany v písomných prejavoch, vykonal lustrum vo veciach nápadu a sťažností

na exekučnom oddelení tun. súdu, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledujúci skutkový stav:

Z výpisu Obchodného registra má súd preukázané, že navrhovateľ vznikol ako obchodná spoločnosť dňa 14.03.2001, predmetom jeho činnosti okrem iného je i poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu

1/ č. 36 Er 508/2009 súd zistil, že pod týmto číslom konania na Okresnom súde Bratislava III bolo vedené exekučné konanie vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 3580 7598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: D. N., IČO: 43 66 5713

- pre vymoženie pohľadávky vo výške 233,03 € istiny s príslušenstvom,
- žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 22.05.2009 a to na základe exekučného titulu : Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12508/2008 zo dňa 18.12.2008, právoplatného 12.01.2009.

Súd vydal poverenie č. 5163075877 dňa 28.07.2009 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 28.07.2009 a to až na základe odstránenia väd na výzvy súdu zo strany exekútora, teda v totožný deň.

2/ č. 48 Er 12/2010 súd zistil, že pod týmto číslom konania na Okresnom súde Bratislava III bolo vedené ex konanie vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 3580 7598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: P. Š., nar. XX.XX.XXXX

- pre vymoženie pohľadávky vo výške 11 760 Sk istiny s príslušenstvom,
- žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 09.01.2009 a to na základe exek. titulu :Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07723/2008 zo dňa 19.08.2008, právoplatného 06.10.2008.

Súd vydal poverenie č. 5103073347 dňa 14.01.2009 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

3/ č.36 Er 1522/2010 súd zistil, že pod týmto číslom konania na Okresnom súde Bratislava III bolo vedené exek konanie vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 3580 7598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: J. C., nar. XX.XX.XXXX

- pre vymoženie pohľadávky vo výške 1 816,24 € istiny s príslušenstvom,
- žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 12.10.2010 a to na základe exek. titulu: Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03959/10 zo dňa 20.05.2010, právoplatného 14.06.2010.

Súd vydal poverenie č. 5103085483 dňa 30.11.2010 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a to opätovne až po výzve súdu na odstránenie väd, na ktorú bolo reagované zo strany oprávneného dňa 25.11.2010.

4/ č. 49 Er 719/2010 súd zistil, že pod týmto číslom konania na Okresnom súde Bratislava III bolo vedené ex konanie vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 3580 7598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: P. A. - KODUR, IČO: 3380 9003

- pre vymoženie pohľadávky vo výške 750 € istiny s príslušenstvom,
- žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 10.05.2010 a to na základe exek. titulu : Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 21901/09 zo dňa 14.12.2009, právoplatného 04.01.2010.

Súd vydal poverenie č. 5103086002 dňa 26.10.2010 a to až po odstránení väd v zmysle výzvy súdu, čo bolo realizované oprávneným dňa 20.10.2010 (poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého).

5/ č. 36 Er 1968/2003 súd zistil, že pod týmto číslom konania na Okresnom súde Bratislava III bolo vedené exek konanie vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 3580 7598, so sídlom (v tom čase Račianska 42/A, Bratislava) proti povinnému: T. B., nar. XX.XX.XXXX

- pre vymoženie pohľadávky vo výške 18 000 Sk istiny s príslušenstvom,
- žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 09.10.2003 a to na základe exek. titulu: Platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava III č.k. Rob 1253/02-5 zo dňa 20.02.2002 právoplatný 03.04.2002.

Súd vydal dňa 24.04.2009 poverenie č. 5103074248 a to až po odstránení väd a to pre súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, voči exekúcii boli podané námietky, ktoré súd zamietol, uznesenie nadobulo právoplatnosť 16.09.2009.

6/ č. 36 Er 18/2009 súd zistil, že pod týmto číslom konania na Okresnom súde Bratislava III bolo vedené ex konanie vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 3580 7598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: V. A., nar. XX.XX.XXXX

- pre vymoženie pohľadávky vo výške 19 920 Sk istiny s príslušenstvom,

- žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na súd 13.01.2009 a to na základe exek. titulu: Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07871/08 zo dňa 21.08.2008, právoplatného 13.10.2008.

Súd vydal poverenie č.5103073332 dňa 15.01.2009 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého

Lustráciou v registri exekučných vecí - Er bolo zistené, že počet nevybavených exekučných vecí na Okresnom súde Bratislava III k 31.12.2009 predstavoval 43 855 vecí, k 31.12.2010 spolu 47 436 vecí a k 31.12.2011 spolu 52 014 vecí. Lustráciou v registri Spr. tunajšieho súdu I bolo zistené, že v exekučných veciach zhorauvedených v rokoch 2010 až 2012 nebola podaná žiadna sťažnosť na prietahy v konaní.

Predmetom tohto konania je náhrada škody - majetkovej i nemajetkovej titulom zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nadobudol účinnosť dňom 01.07.2004, tento zákon v § 28 zrušil zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom v konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Zákonodarca sa v časti štvrtej zák. č.514/2003 Z.z. zmieňuje o podmienkach predbežného prerokovania nároku. Tento nárok na náhradu škody je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto o náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titulu, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha.

Z ustanovenia § 16 ods. 4 citovaného zákona vyplýva, že pre prípad ak príslušný orgán neuspokojí nárok, resp. uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo, ak písomne oznámiť poškodenému, že neuspokojí jeho nárok, môže sa poškodený domáhať tohto nároku na súde, avšak len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol taktiež predbežne prerokovaný. Podľa § 17 ods.1,2 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 odst. 1 veta prvá, ods.2, ods. 3 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Rovnako ako v minulosti platný zákon č. 58/1969 Zb. , ani tento nový zákon č. 514/2003 Z.z. bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady, preto je potrebné v tomto smere aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy, t.j. ust. § 442 Občianskeho zákonníka a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá

a/ nastala v majetkovej sfére poškodeného

b/ je objektívne vyjadriteľná v peniazoch

c/ je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného.

Pre posúdenie predmetnej právnej veci je významné, že škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom (NS SR sp. zn. 5Cdo 126/2009). Otázka príčinnej súvislosti je v svojom základe otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach, vymedzenie toho medzi akou ujmou ako následkom a akou skutočnosťou akou príčinou tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná, je nepochybne posúdením právnym. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda ako majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná, a práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného - pokiaľ vznikla a konkrétnym konaním škodcu - ak je protiprávne sa zisťuje príčinná súvislosť.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Predchádzajúcu právna úprava i súčasná vychádzala z princípu výlučnej zodpovednosti štátu, či už bola škoda spôsobná štátnym orgánom, alebo spoločenskou organizáciou. Za škodu pri výkone štátnej správy zodpovedá podľa tohto zákona štát, t.j. Slovenská republika. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci sú tri základné objektívne predpoklady a to

1/ - nezákonné rozhodnutie, t.j. individuálny právny akt, vydaný v občianskom súdnom konaní, v správnom konaní alebo v trestnom konaní, výrokom ktorého štátny orgán rozhoduje o právach a povinnostiach subjektu práva, teda nezákonné rozhodnutie je vtedy, pokiaľ odporuje objektívnemu právu, toto musí byť však zmenené alebo zrušené, ak sa účastník konania chce úspešne domáhať náhrady škody v intenciách tohto zákona

- alebo nesprávny úradný postup, t.j. rozpor s objektívnym právom sa týka v zásade procesných predpisov, pôjde o rozpor s procesnou normou, ktorý je príčinou vzniku škody.

2/ - vznik škody, ktorá môže byť spôsobená materiálne, resp. ide o škodu na zdraví a živote a podľa jej charakteru sa aplikuje postup v súvislosti s jej realizáciou náhrady

3/ - príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, pričom zodpovednosť za škodu vzniká len vtedy ak nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup boli príčinou vzniku škody, v opačnom prípade táto zodpovednosť nevzniká, subjekt práva má vždy možnosť domáhať sa zmeny, prípadne zrušenia rozhodnutia, pokiaľ sa mu podarí preukázať jeho nezákonnosť, ak nepreukáže, že práve týmto spôsobom došlo ku vzniku škody, nebude úspešný pri uplatnení svojho nároku podľa zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

Teda súd má za to, že zodpovednosť za vznik škody, spôsobenej pri výkone verejnej moci je objektívna a preukázanie troch objektívnych predpokladov vzniku takejto zodpovednosti spočíva na poškodenom. Nakoľko pojem „nesprávneho úradného postupu“ nie je v zákone o náhrade škody presne a detailne definovaný, tak ako už súd uviedol zhora, súdy majú všeobecne za to, že podľa konkrétnych okolností môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí štátneho orgánu, ak dôjde pri nej alebo v jej dôsledku k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre počinanie si štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu, pričom o úradný postup ide len vtedy, ak

tak postupujú osoby, ktoré plnia úlohy štátneho orgánu, pokiaľ tento postup slúži výkonu štátnej moci. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí, nie je však vylúčené, aby škoda, za ktorú štát podľa zákona zodpovedá, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom uskutočňovaním v rámci rozhodovacej činnosti, nič menej pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazí. Ide napríklad o nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané či vydané v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania.

Občiansky zákonník rozlišuje škodu skutočnú, spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného a ušlý zisk, pričom zmenšenie majetku môže spočívať v zničení určitej majetkovej hodnoty, v jej odňatí, poškodení a pod.. Príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou ako nevyhnutný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu musí byť bezpečne preukázaný, dôkaznú povinnosť nesie navrhovateľ, škoda musí existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnení nároku rozhoduje. Vzhľadom k tomu, že zákon č. 58/1969 Zb.(t.č. neexistujúci), ani zákon, ktorý ho nahradil, t.j. zákon č. 514/2003 Z.z., obsahujúci zvláštnu úpravu zodpovednosti bližšie nedefinuje pojem škody a neupravuje rozsah jej náhrady, je nutné vždy vychádzať z ust. § 442 O.z.. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikne škoda následkom protiprávneho úkonu škodcu, teda, ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a tiež, ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodný následok nevznikol, stačí ak ide o jednu z príčin, ktoré sa podieľali na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu dôležitú, podstatnú a značnú.

Je notoricky známa definícia príčinnej súvislosti v právnej teórii (kauzálny nexus), t.j priama väzba javov - objektívnych súvislostí, v rámci ktorého jeden jav - príčina vyvoláva druhý jav - následok. O vzťah príčinnej súvislosti ide ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva, nejedná sa o otázku právnú ale o otázku skutkovú, ktorá teda môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada požadovaná. A práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného a konkrétnym protiprávnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Opätovne treba zdôrazniť že nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Zodpovednosť nemožno robiť závislosť na neobmedzenej kauzalite.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie vydané. Ako vyplynulo z obsahu jednotlivých exekučných spisov, exekučným titulom v 5 veciach rozhodcovské rozsudky a v jednom prípade platobný rozkaz.

Ako vyplýva zo zhora uvedenej chronológie obsahu jednotlivých exekučných spisov tunajšieho súdu, k vydaniu poverení zo strany tunajšieho súdu došlo až po doplnení, resp. odstránení väd zo strany exekutora, či oprávneného. Súd sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že v danom konaní súd nie je oprávnený skúmať tzv. priedahy v konaní. Podľa judikatúry i samotnej Ústavy SR je zrejmé, že „zbytočné priedahy“ je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu sudcu alebo iného štátneho orgánu. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách. Súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu navrhovateľa o oneskorenom rozhodnutí súdu v jednotlivých prípadoch (do 15 dní), nakoľko ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok (§ 41 ods. 2 písm. c/,d/ Exekučného poriadku) je povinnosťou exekučného súdu skúmať podmienky, čo sa i v jednotlivých prípadoch realizovalo a nie je namieste 15-dňová lehota.

Súd dáva takisto do pozornosti samotnú nečinnosť navrhovateľa, ktorý nevyužil žiadne zákonné prostriedky na to, aby zabránil tzv. škode (vid' lustrum sťažnosti v spornom období), ku vzniku ktorej podľa jeho tvrdenia, avšak ničím v konaní nepreukázaného malo dôjsť (absencia dôkazného bremena). Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania zato, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná, a kedy teda výsledky vyhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.

Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností teda tvrdí.

Súd s poukazom na zhora uvedené považoval všetky tvrdenia navrhovateľa, uvedené v jednotlivých návrhoch za účelové, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vzniku zodpovednosti odporcu za vznik škody, takisto samotný vznik škody ako takej, jej výšku, príčinnú súvislosť, nenaplnil zákonné atribúty, spojené so vznikom zodpovednosti za škodu v zmysle hmotného práva. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody, ním vyšpecifikované nárokovanie sumy - boli len z jeho strany všeobecné tvrdenia, ničím nepodložené. Čo sa týka vznesenej námietky zo strany odporcu, týkajúcej sa obdobia pred 23.04.2009 (3 ročná premičacia lehota) súd súhlasil s tým, že pri každom uplatnenom nároku (1-6) uplynula lehota osobitne po 3 rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Z vykonaného dokazovania a na základe uvedených ustanovení zákona mal súd za to, že zhorauvedené uplatňované nároky navrhovateľa (spojené do spoločného konania) titulom nesprávneho úradného postupu nemajú oporu v zákone. Ako vyplýva zo zhorauvedenej dôvodovej správy k tomuto zákonu, navrhovateľ nespĺnil základné atribúty predpokladané zákonodarcom pre uplatnenie si náhrady škody v zmysle tohto zákona, súd sa v plnom rozsahu stotožnil s vyjadrením odporcu vo všetkých jeho bodoch (zhorauvedené) a návrh v celosti zamietol, a to aj v časti náhrady nemajetkovej ujmy.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na úspech odporcu v konaní, nakoľko však tomuto žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III..

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 a nasl. O. s. p.).